

at synge med de samme Toner, som det ærede Medlem fra Lyngby (Colbing) om disse Socialdemokrater, saalænge vi leve i Grundlovsbruddet og i Kamp med dem, der efter vor inderste og bedste Overbevisning have taget vor Bevillingsret fra os. Og derfor vil jeg sige, at jeg kan ikke anse Socialdemokratiet, efter som det officielt er optraadt — og jeg har jo ikke andet at holde mig til — for at være nær saa farligt eller brutalt som de Anstuelser, det ærede Medlem er saa glad ved. Hvornaar har Socialdemokratiet her i Landet sagt andet, end at det, det vil naa, vil det naa ad lovlig Vej? (Udfordelse af Reiff) Dermed mener De vel sagtens, antager jeg, at de ville sige, at Folket kunde blive saa gennemført af socialdemokratiske Anstuelser, at der kunde stables et Flertal i Rigsdagen for at ville gaa over til den Regeringsform eller den Samfundsorden. Jeg tror nu ganske vist, at det er Idealisme at antage en saadan Samfundsform; thi ganske vist er den ikke traadt ud i andet end Taage for os, denne socialistiske Stat, og jeg tror, det er Idealisme. Hvis jeg ikke troede det, vilde jeg ogsaa være Socialdemokrat; det var der ikke noget ondt i, og det var da meget bedre end at være Provisorist. Derfor siger jeg: Socialdemokraterne her i Landet have jo aldrig sagt andet, end at det, de ville naa, ville de naa ad lovlig Vej. Ja, men det er dog virkelig noget, som er ganske naturligt. Have vi virkelige Anstuelser eller Ideer, som vi tro tjene til Fordel for og ere i Folkets Bedste, er det den naturligste Ting af Verden, at vi kæmper for det til det yderste og med alle de lovlige Midler, der staa til Raadighed, og at vi sige at overbevise vore Medborgere, saa mange som muligt og saa dem til at gaa over til vore Anstuelser. Og saa vil jeg riagtig nok sige, at Grundnerven for den demokratiske Politikk er Respekten for den almindelige Valgret; og skulde det vise sig, at det Samfund vi leve i, er saa raaddent og saa daarligt og opførte sig saa daarligt mod Flertallet af sine Indvidder, at Flertallet af de lovlige berettigede Vælgere i Landet gik over til den Anstuelse, at vi maatte have en anden Samfundsorden, maatte der vistnok være noget i det, at det ikke kan være, at denne Samfundsorden blev bestaaende. Jeg kan ikke lade være med at minde om det, fordi det slog mig, hvad den socialistiske Presse skrev om Panamastandalen i Frankrig. Den skrev: Ja, det kunne vi forstaa, at saadant et Selstaa gerne vil blive ved den bestaaende Samfundsorden; det kunne vi forstaa, det er dejligt Selstaa,

som bestaar af Thyve og Ræltringer. Saa siger jeg: Ja hvis virkelig Flertallet af et Samfund, de, der regere, kom til at bestaa af saadan nogle, som kun saa paa deres egen Fordel og udsugede og narrede dem, der stod uden for, saa forekommer det mig virkelig, at vi nærmede os til det Punkt, hvor vi maatte sige: En saadan Samfundsorden, som den der da bestod, maatte virkelig grundig forbedres. Det er det, jeg tror, den kan. Den kan forbedres og behøver ikke at omstyrtes, for at der kan blive en menestelig Tilværelse i Danmark. Jeg tror, den kan forbedres, naar vi tage alvorligt fat; men Betingelsen derfor, den uafviselige Betingelse for, at den kan forbedres, er, at vi have den almindelige Valgret, som den giver sig tilkende ved lovlig afholdte Valg, gennem lovlige Former, som der bliver taget Hensyn til, og at den bliver Lyngdepunktet i vort politiske Liv. Det er det, der er mit Haab og min Tro, og det er det, der har gjort mig til Venstremand; og saalænge jeg har den Tro, maa jeg være en absolut og ubetinget Modstander af det, der nu sker i Danmark, at denne Valgret og dens lovlige Udslag trædes under Fødder og slaaes Sparto til. Saa maa de Herrer undskyldes og ikke undres over, at vi blive varme og harmfulde, naar vi se paa det Væsen, der føres i Danmark nu mod den almindelige Valgret. Derfor siger jeg, at jeg ikke kan se, at der vilde være nogen Ulykke derved, at Socialdemokratiet fik sit Blad til at lægge frem for dets Søner, der skulle ind at være Soldater; thi jeg kan ikke se, at de have hævdet andet, end at de ad Lovlighedens Vej ville naa frem til det Maaal, hvorved de antage, at det danske Folks Flertal vil befinde sig vel. Derfor siger jeg til det ærede Medlem fra Lyngby, som jeg begyndte med angaaende denne Sag, at d'Hrr. skulde sandelig fejse for deres egen Dør, inden de komme og fejse for Socialisternes, og d'Hrr. skulle ikke timse ad, at vi have en Arbejderstand, der gennem sine Førere manes til Kamp i dette Land sammen med andre Statsborgere for, hvad der er Lov og Ret (Udfordelse), ja det gøre de, og det taffer jeg Socialdemokraterne for, og Kammeratstabet paa det Grundlag vedkender jeg mig, hvad Djævlisk det skal være. Jeg siger endnu, hvad jeg sagde til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds (L. Dinesen), da han gred over Resultatet af Valgene i 1890, at det er den sundeste, naturligste og sandeste Alliance af Verden, at alle vi, der holde paa Forfatningen og